

Sygn. akt IV U 318/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. K. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...) z dnia 14.08.2019 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. K. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

UZASADNIENIE

Powód M. K. (2) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego od 6 do 31 lipca 2019 roku. W uzasadnieniu podniósł, że powodem odmowy była zapłata składki po terminie, zaś powód opłacił składkę w terminie – 10 VI 2019 roku z nie z winy powoda pieniądze dotarły do ZUS z opóźnieniem.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że składka na ubezpieczenie chorobowe za maj 2019 roku została uiszczona po terminie, a organ rentowy odmówił zgody na przywrócenie terminu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód w związku z prowadzoną działalnością pozarolniczą podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Powód był niezdolny do pracy z powodu choroby od 6 do 31 lipca 2019 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. decyzją z 14 sierpnia 2019 roku odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 6 do 31 lipca 2019 roku.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2019 roku odmówiono powodowi przywrócenia terminu opłacenia składki z maj 2019 roku.

Powód od stycznia 2019 roku do dnia niezdolności do pracy nie zalega z opłatami z tytułu składek.

DOWÓD: akta ZUS - w załączeniu

zestawienie opłaconych składek - w aktach ZUS

Powód zlecił zapłatę składki za maj 2019 roku w kwocie (...) zł w dniu 10 czerwca 2019 roku, przelew został zaksięgowany w dniu 11 czerwca 2019 roku.

DOWÓD: potwierdzenie przelewu k. 4

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

(tekst jednolity – Dz. U. z 2016 roku, poz. 37 - z uwagi na jego obowiązywanie w chwili wydania decyzji, zw. dalej ustawą) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Z kolei przepis art. 8 cytowanej ustawy stanowi, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

ZUS wskazał, że podstawą odmowy wypłaty zasiłku opiekuńczego jest brak uiszczenia składki za maj 2019 roku. Z materiału dowodowego wynika, że powód zlecił zapłatę składki za maj 2019 roku w kwocie 1091,77 zł w dniu 10 czerwca 2019 roku, przelew został zaksięgowany w dniu 11 czerwca 2019 roku, zaś pismem z dnia 30 sierpnia 2019 roku odmówiono powodowi przywrócenia terminu do opłacenia składki za maj 2019 roku. W toku niniejszego postępowania strona pozwana nie wykazała przyczyn dla których odmówiono powodowi zgody na przywrócenie terminu do zapłaty składki.

Zgodnie z treścią art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych ((t.j.: Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie.

Ugruntowane orzecznictwo w zakresie wyrażania zgody na opłacane składki po terminie wskazuje, że „wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie społeczne po terminie może być uwzględniony przez organ rentowy nie tylko w wyjątkowych i szczególnych okolicznościach, lecz w każdym przypadku, gdy nieopłacenie składki w terminie jest obiektywnie usprawiedliwione”. Sąd Najwyższy podkreślił, że „choćby przesłanki wyrażenia przez organ rentowy zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie nie zostały określone przez ustawodawcę, jednak należy przyjąć, że przesłankami tymi są okoliczności związane z przebiegiem samego ubezpieczenia chorobowego i przyczynami uchybienia terminu do opłacenia składki” oraz, że „przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s. nie powinien być traktowany z nadmiernym rygoryzmem - w tym znaczeniu, że niejako automatycznie prowadzi do wyłączenia z ubezpieczenia, bez względu na okoliczności. Przepis ten nie wymaga, aby dany przypadek był wyjątkowy i szczególnie uzasadniony, a przez przypadek uzasadniony rozumieć należy taki, który obiektywnie usprawiedliwia i tłumaczy, dlaczego składka nie została należycie opłacona” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2016 r. I UK 35/15 cyt. za LEX nr 2004234)

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażonym w wyroku z dnia 29 września 2016 r. (III AUa 684/16), że chociaż w ustawie systemowej nie zostały określone przesłanki "wyrażenia zgody" to nie to oznacza przyznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych niczym nieskrępowanego uznania w uwzględnieniu lub

niewwzględnieniu wniosku o wyrażenie zgody. „Nie ma przy tym znaczenia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje odrębną decyzję, czy też rozstrzyga daną kwestię, jako przesłankę wydania decyzji o określonej treści (np. o niepodleganiu dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu). Przyznana organowi rentowemu kompetencja winna być wykonywana według sprawdzalnych, sprawiedliwych kryteriów. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyposażony w uprawnienie wyrażania zgody na opłacenie składki po terminie winien ujawnić, jakimi przesłankami kierował się, odmawiając jej, a jego decyzja podlega merytorycznej ocenie sądu.” (cyt. za LEX nr 2157829). Dodatkowo Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 października 2016 r. (III AUa 253/16) wskazał, że „Przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 u.s.u.s. nie powinien być traktowany z nadmiernym rygoryzmem, w tym znaczeniu że niejako automatycznie prowadzi do wyłączenia z ubezpieczenia, bez względu na okoliczności. Trzeba zatem wziąć pod uwagę te szczególne wypadki, gdy z przyczyn niezależnych uiszczenie składki nie następuje. Jest to tym bardziej uzasadnione gdy niedopatrzenie to zostaje naprawione, nie ma ono charakteru działania specjalnego, mającego niejako "oszukać" system ubezpieczeń społecznych, a nadto w historii płatnika zdarzenie to jest jednorazowe.” (cyt. za LEX nr 2157790). Sąd w niniejszej sprawie zgadza się z cytowanymi wyżej poglądami.

Tym samym prawidłowość nie wyrażenia zgody na uiszczenie składki po terminie podlega kontroli w niniejszym postępowaniu. Z akt sprawy (a w szczególności treści odwołania) wynika, że powód zlecił przelew składki w terminie – 10 VI 2019 roku, jednak przeksięgowanie tej składki nastąpiło dopiero w dniu 11 VI 2019 roku; jest to niewątpliwie okoliczność nie zawiniona przez powoda. Powód uiszczył składkę, był przekonany, że dokonując przelewu w dniu 10 czerwca 2019 roku opłaca ją w terminie. Z uwagi na system księgowania została ona przelana na konto ZUS dopiero w dniu 11 czerwca 2019 roku. Zdaniem Sądu działaniu powoda nie można zarzucić celowego działania, które ma niejako "oszukać" system ubezpieczeń społecznych (jak wskazano w powołanym orzeczeniu). Ponadto składka została uiszczona jeszcze przed powstaniem niezdolności do pracy, nie można więc zarzucić powodowi, że opłacił składkę aby uzyskać prawo do świadczenia.

Przyczyny uiszczenia składki po terminie zostały zadaniem Sądu obiektywnie usprawiedliwione i tłumaczą, dlaczego składka nie została należycie opłacona, co nakazuje uznać, że w przypadku powoda zachodzi uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej.

Mając powyższe na uwadze, należało uznać, iż brak było materialnej podstawy do odmowy powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od 6 do 31 lipca 2019 roku i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w tym zakresie zmienić zaskarżoną decyzję.